

Tamid Chapter 4

(א) לא היו כופתים את הטלה, אלא **מצקידין** אותו. מי שזכו באברים אוזניו בו. וכך היתה **צקדתו**: ראשו דרום ופניו למערב. השוחט עומד במזרח, ופניו למערב. שלשחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית, על טבעת שניה. ושלבין הערבים היה נשחט על קרן צפונית מזרחית, על טבעת שניה.

שחט השוחט, וקבל המקבל, בא לו לקרן מזרחית צפונית, ונתן מזרחה צפונה; מערבית דרומית, ונתן מערבה דרומה. שירי הדם הנה שופך על יסוד דרומי.

(ב) לא היה שובר בו את הרגל, אלא נוקבו מתוך ערפבו, ותולה בו. היה מפשיט ויורד, עד שהוא מגיע לחזה. הגיע לחזה, חתך את הראש, ונתנו למי **שזכה בו**. חתך את הכרעים, ונתנו למי **שזכה בהם**. מרק את ההפשט. קרע את הלב, והוציא את דמו. חתך את הידים, ונתנו למי **שזכה בהן**. עלה לרגל הימנית, חתכה, ונתנה למי **שזכה בה**, ושתי ביצים עמה.

קרעו, ונמצא כלו גלוי לפניו.

נטל את הפדר, ונתנו על בית שחיטתו, הראש מלמעלן. נטל את הקרבים, ונתנו למי **שזכה בהן להדיחן**. הפרס, מדיחין אותה בבית מדיחין כל צרכה. הקרבים, מדיחין אותן שלשה פעמים במעוטה, על שלחנות שלשיש שבין העמודים.

(ג) נטל את הסכין, והפריש את הראה מן הפכד, ואצבע פכד מן הפכד, לא היה מזיזה ממקומה. נקב את החזה, ונתנו למי **שזכה בו**. עלה לדפן הימנית, היה חותך ויורד עד השזרה, לא היה נוגע בשזרה, עד שהוא מגיע לשתי צלעות רפות, חתכה, ונתנה למי **שזכה בה**, והפכד תלוינה בה. בא לו לגרה, הניח בה שתי צלעות מפן ושתי צלעות [מפן], חתכה, ונתנה למי **שזכה בה**, והקנה והלב והראה תלויין בה. בא לו לדפן השמאלית, הניח בה שתי צלעות רפות מלמעלן, ושתי [צלעות] רפות מלמטון, וכך היה מניח בתכרתה.

נמצא מניח בשתייהן שתיים שתיים מלמעלן, ושתיים שתיים מלמטון. חתכה, ונתנה למי **שזכה בה**, והשזרה עמה, והטחול תלוי בה. בא לו לעקץ, חתכו, ונתנו למי **שזכה בו**, והאליה ואצבע הפכד ושתי הפליות עמו. נטל רגל השמאלית, ונתנה למי **שזכה בה**.

נמצאו כלן עומדין בשורה, והאברים בינן.

הראשון בראש וברגל... השני בשתי הידים... השלישי בעקץ וברגל... הרביעי בחזה

וברגל...

החמישי בשתי דפנות... הששי בקרבים הנתונים בפז, וכרעים על גפיהם מלמעלה.

השביעי בסלת. השמיני בחבתיים. התשיעי בין.

הלכו ונתנום מחצי כבש ולמטה במערב, ומלחום.

וירדו ובאו להם ללשפת הגזית לקרות את שמע.

Bavli Tamid 31b

תנא: יד ורגל, כעקידת יצחק בן אברהם.

Tamid Chapter 5

(א) **אמר להם הממנה: 'ברכו ברכה אחת!'** והו ברכו, וקראו עשרת הדברים, "שמע",

"והיה אם שמע תשמעו", "ויאמר", **ו[ברכו את העם שלוש ברכות:** 'אמת ויציב',

ועבודה, **וברכות כהנים.** ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

(ב) **אמר להם: 'חדשים לקטרת,** באו והפיסו!' [והפיסו], זכה מי שזכה.

חדשים עם ישנים, באו והפיסו! מי **מעלה אברים** מן הכבש למזבח? רבי אליעזר

בן יעקב אומר: המעלה אברים לכבש, הוא מעלה אותן על גבי המזבח.

(ג) **מסרום לתזנים,** היו מפשיטין אותן את בגדיהם, ולא היו מניחין עליהן אלא מכנסים

בלבד.

וחלונות היו שם, וכתוב עליהם: 'תשמשי הפלים'.

(ד) **מי שזכה בקטרת** הנה נוטל את הכסף.

הכסף דומה לתרקה גדול שלזהב, מחזיק שלישת קבים.

והבזך לתוכו, מלא וגדוש קטרת.

וכסוי הנה לו, וכמין מטוטלת הנה עליו מלמעלה.

(ה) **מי שזכה במחמה נטל מחמת כסף,** ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך

והילך, וחתה מן המאכלות הפנימיות, ויגד **וערו לתוך שלזהב.** נתפזר ממנו קרב

גחלים, הנה מכבדן לאמה.

ובשבת, כופה עליה פסקטר.

ופסקטר הנת כלי גדול, מחזקת לתוך, ושתי שרשרות היו בה, אחת שהוא מושך בה

ויורד, ואחת שהוא אוחז [בה] מלמעלה, בשביל שלא תתגלגל.

ושלשה דברים היתה משמשת: כופים אותה על קב גחלים ועל השרץ בשבת, ומורידין

בה את הדשן [מ] על גבי המזבח.

(ו) **הגיעו בין האולם ולמזבח, נטל אחד את המגרפה, וזרקה בין האולם ולמזבח.**

אין אדם שומע קול חברו בירושלים מקול המגרפה.

וְשִׁלְשָׁה דְבָרִים הֵיטָה מְשֻׁמָּשֶׁת: **בְּהֵן שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ**, **יֹדֵעַ שְׂאֲחִיו**

הַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת, **וְהוּא רֵץ וְכֹא: וְכֵן לֹד שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת**

קוֹלָהּ, **יֹדֵעַ שֶׁאֲחִיו הַלּוּזִים נִכְנָסִים לְדַבֵּר בְּשִׁיר, וְהוּא רֵץ וְכֹא**

וְרֹאשׁ הַמַּעֲמָד הָיָה מַעֲמִיד טְמֵאִין בְּשַׁעֲרֵי הַמְּזֻרָח.

Shir Ha-Shirim 7:14

הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתַחֲנוּ כָּל מְגָדִים **חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים** דּוֹדֵי צְפֻנְתֵי לָהּ: תלמוד

בבלי

Tamid 1:4, 2:1	Tamid 5:5
וּפְנָה אֶת הַגְּתָלִים הַיְלֵף וְהַיְלֵף, וְחִתָּה מִן הַמְּאֻכָּלוֹת הַפְּנִימִיּוֹת	וּפְנָה אֶת הַגְּתָלִים הַיְלֵף וְהַיְלֵף, וְחִתָּה מִן הַמְּאֻכָּלוֹת הַפְּנִימִיּוֹת
שׁוֹמְעִין אֶת קוֹלוֹ... וְהוּ אֹמְרִין 'הִגִּיעַ [עַתָּה]! רְאוּהוּ אֲחִיו שְׂרִיד, וְהֵם רְצוּ וּבָאוּ (2:1)	כִּהֵן שְׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ, יוֹדֵעַ שְׁאֲחִיו הַפְּהֵגִים נִכְנָסִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת, וְהוּא רָץ וּבָא

Bavli Pesachim 82a

ראש המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער המזרח. מאי טעמא? - אמר רב יוסף: כדי לביישן. רבא אמר: מפני החשד.

Tamid Chapter 6

(א) החלו עולין במעלות האולם.

מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה, היו מקדימין לפנייהם.

מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס, ונטל את הטני, והשתחוה, ויצא.

מי שזכה בדשון המנורה נכנס, ומצא שני גרות מזרחיים דולקים, מדשן את המזרחי,

ומניח את המערבי דולק, שממנו מדליק את המנורה בין הערפים.

מצאו שפכה, מדשנו ומדליק [ו] ממזבח העולה.

והשתחוה, ויצא.

(ב) מי שזכה במחטה, צבר את הגתלים על גבי המזבח, ורדדן בשולי המחטה,

והשתחוה, ויצא.

(ג) מי שזכה בקטרת, הנה נוטל את הבזבז מתוך הכף, ונותנו לאוהבו או לקרובו.

נתפזר ממנו לתוכו, ונתנו לו בחפניו.

ומלמדים אותו: 'הזהר! שמא תתחיל מפניה, שלא תפנה!'

התחיל מרדד ויצא.

לא הנה המקטיר מקטיר, עד שהממנה אומר לו 'הקטר!' אם הנה כהן גדול, הממנה

אומר לו: 'אישי כהן גדול, הקטר!' פרושו העם, הקטיר, **והשתחוה, ויצא.**

Tamid 1:4, 2:1	Tamid 5:5, 6:3
ופנה את הגתלים הילף והילף, וחתה מן המאכולות הפנימיות	ופנה את הגתלים הילף והילף, וחתה מן המאכולות הפנימיות (5:5)
שומעין את קולו... והו אומרין 'הגיע [עת]! ראוהו אטיו שירד, והם רצו ובאו (2:1)	כהו שיהו שומע את קולה, יודע שאטיו הפהנים נכנסים להשתחוות, והוא רץ ובא (5:5)
אומרין לו: 'הזהר! שמא תגע בפלי עד שתקדש ידה ורגליה מן הפיור	אומרין לו: 'הזהר! שמא תגע בפלי עד שתקדש ידה ורגליה מן הפיור (6:3)
אין אדם נכנס עמו	פרשו העם